

μπούστο

Σάββατο, 5 Νοεμβρίου 2016

157

Σημασία:

μπούστος ο & **μπούστο** το : το πάνω τμήμα του ανθρώπινου σώματος από τους ώμους ως τη μέση. α. τμήμα γυναικείου ρούχου που καλύπτει αυτό το μέρος του σώματος· κορσάζ. β. προτομή ως το στήθος. μπουστάκι το ΥΠΟΚΟΡ στη σημ. α.

Ετυμολογία:

Από το λατινικό **bustum** ενίοτε και **bustus** μέσω του ιταλικού **busto** ο χώρος όπου καιγονται οι νεκροί (πυρά), κατοπιν όταν αρχίζουν πλέον να θαβουν τους νεκρούς, ο ταφος και κατά συνεκδοχην οι προτομές των νεκρών που εμπαιναν στους ταφους, αλλά και η τεφρα του νεκρού.

Για τη σημασία του μέρους του σώματος πιθανόν να θεωρηθηκε το ιταλικό **busta** < Λατινικό **BUSTA** = κουτί, κοφίνι ή κατά τον τους Diez & Caix από τον Ελληνικό. Πυξίδα (πβ. μπουσουλάς < ιταλ. **bussola**)

Παραγωγή:

Bustarii ονομαζόνταν οι μονομαχοί που εμάχοντο προ του ταφου καποιου σημαντικου αντρα για τιμησουν τη μνημη του.

Bustar ο χώρος της πυράς, καυσης των νεκρων

Bustuarius ο σχετικός με την πυρά ή τους τάφους, ο ταφικός

Bustirapus bustum+rapio τυμβωρύχος

Bustio καυσις

Ξενόγλωσσα

Λατινικά **bustum**

Ιταλικά **busto**

Αγγλικά **bust** =

A piece of sculpture representing the upper part of the human figure, including the head, shoulders, and breast.

Γαλλικά **buste**

Τουρκικά **büst**

Εικόνες:

Παραδείγματα:

Αναφορές

bústo *sp.eport.* busto; *fr.* buste; *prov.* busts (ad anche bruc, bruse, brut). Il D'Ovidio giuocando d'ipotesi dal *lat.* BŪSTUM che propr. vale *il luogo dove si abbrucia il cadavere* (v. *Burare*), poi significò anche *sepolcro*, indi presumibilmente (senza che però se ne abbiano esempi) *la figura che ponevasi sul monumento sepolcrale*: altri invece pretendono che la origine sia germanica e propongono, chi l'*a. a. ted.* BŪH, più tardi BŪCH *tronco del corpo* (v. *Tracciare*), chi l'*alt. ted.* BRUST (*got.* BRUSTS, *land.* BORST) *petto*, che pare connesso a BRĒSTAN, *mod.* BERSTEN *sporgere in fuori*; chi finalmente l'*alt. ted.* BRUCH o BRUHT *rammento da BRECHEN rompere* (v. *Brecchia*), che potrebbe giustificare le forme provenzali, che hanno inserta la R. Meglio di tutti il Diez, a cui non piace senza necessità staccarsi dalla lingua madre, dal *lat.* BŪXIDA *scatola* [mediante una forma maschile *BŪXIDUS contratta in BUX'DUS], ond'anche la voce Busta (v. q. voce), d'onde verrebbe il senso di *scatola, vaso, cassa di iscrer*, quale han pure l'*ingl.* CHEST, il *ted.* KUMPF e l'*it.* CASSO. — Quella parte del